

Tíðindaskriv

Nýggjur stjóri

Nýggjur stjóri tekur við aftaná summarfritíðina, og fevnir stjórn felagsins tá um Paula Ellefsen og Súna Schwartz Jacobsen. Súni Schwartz Jacobsen, ið er 32 ára gamal og ættaður úr Gøtu, er útbúgvinn statsaut. revisor og hevur seinastu 6 árin starvast hjá KPMG í Danmark.

KPMG:

100% føroyskt og 100% internationalt
Felagið er føroyskt ogn burturav. Samstundis er felagið limur í KPMG, sum er ein altjóða samtøka av grannskoðarafyrirtekum. Endamálið við KPMG er, at kundin ígjøgnum samstarv millum grannskoðarafyrirtekur kann fáa somu tænastrur og somu høgu góðsku um allan heim. Limaskapur okkara í KPMG ger, at vit og kundar okkara hava beinleiðis samband við serdeildir á stórum útlenskum skrivstovum.

KPMG í altjóða høpi

KPMG er størsta grannskoðarasamtøka í Europa og næst størsta í heiminum. KPMG hevur í alt 74.000 starvsfólk, sum umboða samtøkuna á skrivstovum kring allan knøttin. Eins og vit javnan verða kontaktað av útlenskum KPMG-kundum og øðrum útlendingum, gera vit og føroyskir kundar - stórir sum smáir - javnan nýtslu av KPMG-skrivstovum í Europa og í øðrum heimspørtum.

KPMG í Føroyum

Vit hava ein góðan og breiðan kundaskara við bæði stórum og smáum kundum. Í heyst verða vit 2 statsaut. revisorar, 4 medarbeiðarar við cand.merc.aud. útbúgving (teoretiska útbúgving til statsaut. revisor), 4 skrásettir grannskoðarar og 10 aðrir dugnaligir medarbeiðarar. Vit eru sostatt væl fyrri at loysa tær uppgávur, sum verandi og komandi kundar ynskja loystar av okkum.

Vinarliga

KPMG Pauli Ellefsen p/f
statsaut. revisorar

**HAVNAR
TAXI**
Tel. 88100

SKANDINAVISK TALE
ISLENSKT MÁL
ENGLISH SPOKEN
DEUTSCHE SPRACHE

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum á ymiskan hátt vistu okkum samkenslu og stuðul, tá kæri maður mín, pápi, verfaðir og abbi okkara

Poul Einarsson,
Tvøroyri

doyði og varð jarðaður.

Tøkk fyrri blómur, kransar og annað, og tøkk til øll tykkum mongu, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjnar vegna
Gerda, Edna og Pauli

Mikkjal Helmsdal

fyrirverandi landsverkfrøðingur

in memoriam

søguliga skrijving, og er tað hugaligt at vita, at hann eftir bókina um Tórshavnar Havn, framvegis á ellisárum kendi sær frægd í hesum virksemi; men kotini skerst ikki burtur, at nógv fór við Mikkjali, sum bert hann kundi greiða frá.

At skriva um Mikkjal, ið sum landsverkfrøðingur var javngamall við heimastýrislógina, gerst ikki í stuttum, men tá ið hann fylti sjeiti, gjørdu vit ein samandrætt um tað, stovnurin hevði avrikað undir hansara leiðslu, sum á flest øllum økjum í dagligu tilveru føroyinga var medvitandi til at lyfta landið upp úr miðöldini at kalla. Hetta skulu vit ikki taka uppáttur á hesum sinni, men heldur royna at lýsa - kanska í so framliga - myndina av Mikkjali, soleiðis sum hon hevur fest seg í okkara hagaheim.

Mangt er at minnst, og frásagnir um megnar menn gerast ikki verri, sum frá liður, antin tað so er í gaman ella álvara, og sjáldan sleppa stórmenni snikkaleys í søguna; men høvdu teir gomlu, umboðsmenn fyrri ting, landsstýri og kommunur, lívað, mundu flest allir teirra verið við tí góða orðinum um Mikkjal, sum í fyrsta umfari tók mangant stoytin, tá ið leggjast skuldi til rættis, ella tá ið arbeiði stóðu í hálvum gekki, og sum heldur ikki trokaði seg framat, tá ið kappast var um heiðurin eftir lokið verk.

Mikkjal var gløggur, umhugsin og nærlagdur, kanska í so fyrirvarin, men sum viðhvørt eisini helst mundi vera neyðugt í skiftandi politiska mældringum, og ikki var hann altíð so lættur at taka, tá ið longest var millum orðini - i heilum strembandi móti tí fullkomna.

Mong minnst vit viðfærdina, skrivligu verk okkara í fyrstu fingu, tá knykjar settust í brýr, og reyði pennurin var havdur á lofti, men mestur munnu tiltiknu rættingarar seinni í lívinum mangan hava komið okkum væl við.

Ein tryggleiki kendist í tí, at um okkurt av okkara ávum var komið skeivt fyrri, so átók Mikkjal sær uttan at nevna nøvn, útfeltr alla ábyrgd.

At vit so seinni fingu toyggið, er einki at siga til.

Líka so tvørligur hann við hvørt kundi vera at fáast við innandura, líka so fryntligur kundi hann vera uttanveggja, tá ið hann hendinga ferðina tók sær av lottum, og á ferðum stóð hann í snildum lítið aftanfyrri Paspirtout - spell hann ikki fekk Bergens ferðina við.

Í sambandi við Mikkjal er náttúrligt at nevna Niclas Andreassen, sum eisini er farin í ár. Teir kendust frá ungum árum av og vóru, bæði undir og aftan á virkisfúsu árin í landsins tænastru, tengdir tætt hvør av øðrum, og vit fara at enda hesar reglur við tveimum sitatum, mál- og søgukøni mentamáðurin Niclas ofta tók til.

Annað var: »Ou est la femme?«, og var Óluva so avgjört kvinnan, sum við mælskum tolni í gerandisdegnum langt liv stuðlaði Mikkjali í avriksverkunum mongu. Tá ið Óluva var farin, tók elli eygsýnliga at boyggja.

Hitt var, sum rómverjin á sinni tók til: »Si monumentum quaeris, circumspice« - sóknast tú eftir einum minnisvarða, so lit teg í kring - í hesum føri kring alt Føroya Land.

Starvsfólk
hjá Landsverkfrøðinginum

Nú 8. juli hevði Mikkjal verið áttati, og var hann so smátt farin at umhugsa, hvussu leikur skuldi fara fram henda dag, um onkur kanska stókk inn á gólv - ið - skil skuldi vera í hesum eins og í øllum, hann tókst við.

Eisini gleddi hann seg til, saman við fleiri av gomlu manningini, at fara til Bergen fyrst í juni mánað, hagar hann sum heiðurslimur var boðin á ráðstevnu í Norrøna Vegatekniska Felagsskapinum, NVE, sum hildin verður fjórða hvørt ár - hesuferð í Noregi.

Stovnurin hevur havt ómetalt gagn av samstarvinum við NVE, sum tað eydnadist Mikkjali at fáa Føroyar uppi í 1975 sum sjálvstøðugan lim.

Men so skuldi ikki vera.

1. juni legði Mikkjal frá sær með alla

Hann var ættaður úr Leynum. Sonur Jóhan Frederik Helmsdal, skipara, og Valgerður Arnadóttir av Norðfjörðinum í Íslandi.

Studentsprógv tók Mikkjal í 1935 í Sorø og prógv sum civilverkfrøðingur á Danmarks Tekniske Højskole í 1940. Eitt skifti starvaðist hann niðri hjá byggefelagnum Wright, Thomsen og Kier, hjá býarverkfrøðinginum í Vordingborg og frá 1941-46 hjá býarverkfrøðinginum í Søllerød kommunu.

Eftir krigslok flutti hann heim aftur og var 2 ár í starvi hjá býarverkfrøðinginum í Tórshavn, frá 1946 til 1. apríl 1948, tá ið hann varð settur sum landsverkfrøðingur. Eitt starv hann røkti í yvir 40 ár fram til um miðjan september 1988.

Millum álitisstørvinu, hann hevði hetta tíðarskeið, kunnu m.a. hesi nevast: í mong ár limur í fleggingargrunninum fyrri Føroyar, nevndarformaður fyrri úthyggjgningu hjá SEV, formaður fyrri føroysku deildini í Nordisk Vejteknisk Forbund (NVE) og formaður fyrri føroysku deildini í havnafelagsskapinum Permanent International Association of Navigation Congresses (PIANC).

Mikkjal var virður um lond fyrri síni viðfæddu evni og tekniska færlaika, og hetta kom eisini til kennar, tá ið Ólaf Søfteland, norsk vegastjórin, mintist hann á formansfundinum í NVE í Bergen í seinasta mánað.

Tá ið hann gavst sum landsverkfrøðingur, heittu vit á hann um at fara undir